

“HEKS NIENKE EN DE KERSTBOOM”

Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.

Lees of voorleesboek voor kinderen rond acht jaar.

© Alle werken van deze auteur zijn auteursrechtelijk beschermd.

Hoofdstuk	Bladzij
1	3 Heks Klaartje maakt ruzie.
2	6 Het valse pasje.
3	11 Klaartje tovert Kerstmis weg.
4	14 Bernard is boos.
5	17 Toch nog Kerstfeest.

Streepje tussen een woord? Lees en schrijf het als één woord.
Dikke letters? Harde stem.

Eerder verscheen:

- 1 Het betoverde paasei.
- 2 Bernard is een toverheks.
- 3 Heks Nienke krijgt bezoek.

HOOFDSTUK 1 HEKS KLAARTJE MAAKT RUZIE.

‘Ik schrik mij een hoedje!
Wat doe jij hier in mijn schuur Klaartje?’ schrikt Nienke.

‘Jij was niet thuis en het regende.
Ik ben dus maar in jouw schuur gaan zitten.
Waar was je? Ik wacht hier al een paar uur!’ sist Klaartje.

‘Ik ben naar het dorp geweest met mijn buurvrouw. Wij hebben een kerstboom gekocht voor in het stadhuis.
Ik mag dit jaar de kerstboom optuigen.

Het wordt vast een fijn Kerstfeest.’

‘Kerstfeest? Meid, daar doen heksen niet aan!’

‘Ik wel, ik weet nu wat Kerstfeest betekent.’

Klaartje schreeuwt: **‘wat een flauwe kul allemaal!’**

‘Wat is Kerstfeest eigenlijk?’

Dat het kindje Jezus werd geboren en dat hij later heeft beloofd dat iedereen in zijn Koninkrijk komt.

In mijn huis ligt een dik boek, daarin lees je het verhaal.’

‘Nou Nienke, ik weet niet wat jou bezielt maar ik vind je gek. En die kerstboom dan?’

‘Waar dient die voor?’

‘Die straalt straks licht uit als teken dat er hoop in de wereld kwam toen Hij werd geboren.’

**‘Pfft Nienke, jij bent echt gek geworden!
Ik wil niet dat jij met die flauwe kul meedoet.
Ben jij nog wel een heks of ben jij van plan om nooit
meer te toveren!’**

Nienke schreeuwt: **‘ik moet toch zelf weten wat ik doe
Klaartje! Waarom gun jij mij geen Kerstfeest?’**

**‘Omdat het geen heksen-feest is en jij bent een heks.
Dat gaat nu eenmaal niet samen!
Heksen vieren geen Kerst! Jij mag dat niet van mij!’**

‘Laten wij geen ruzie maken Klaartje.
Kom mee naar binnen dan zet ik thee.’

Klaartje briest: **‘als jij maar weet dat ik het er helemaal
niet mee eens ben!’**

Nienke zet thee en terwijl zij daar mee bezig is betovert
Klaartje de huiskamer. Zij moppert boos: ‘alles is hier nog
steeds fel gekleurd.

Waarom is alles nog fel
roze.

Ik had toch gezegd dat er
ander behang moest
komen?

Ik tover alles bruin en grauw
dat is rustig voor mijn ogen.
Ik kan niet tegen die vrolijke
kleuren daar word ik kwaad
van en ik krijg er koppijn
van.’

Als Nienke de huiskamer binnenkomt schrikt zij enorm.

‘Klaartje! Waarom doe jij dat! Ik was juist zo blij met al die vrolijke kleuren. En waar is mijn hond?’

‘Die is vanaf vandaag een kaars, hij brandt gezellig op de tafel daar. Jouw tafel heeft weer zijn lichte kleur dat kon nog net.’

‘Ben jij niet goed bij jou hoofd Klaartje? Arme hond!’

Nienke pakt razendsnel haar toverpoeder en strooit het over de kaars, zij roept:

**“Hier pak aan,
dat maakt de toverkracht ongedaan!”**

‘Ha, ha,’ schatert Klaartje: ‘je hond is buiten! Ha, ha! Het was maar een grapje. Zonde van jouw toverpoeder!’ Zij rolt om van het lachen.

Nienke kan er niet om lachen zij begint te huilen.

‘Ik, ik ben zo geschrokken Klaartje! Waarom pest jij altijd!’

‘Schenk die thee nou maar in Nienke, ik zal nog over dat Kerstfeest denken.

Misschien mag jij wel die kerstboom versieren maar ik wil niet dat jij Kerstfeest viert. Zoals ik al zei; heksen vieren geen Kerst.

Weten ze hier eigenlijk wel dat jij een heks bent?

Als zij dat wisten, willen zij niet eens meer dat jij Kerstmis viert of die boom optuigt.

Nee Nienke, Kerstfeest is niets voor heksen.

Je moet niet met gewone mensen omgaan.

Zo zie je maar weer, het is slecht voor je.’

Nienke huilt harder zij snikt: ‘je, je gaat het ze toch niet vertellen hè? Dan moet ik weer verhuizen.’

‘Dat weet ik nog niet.’ Klaartje slurpt de hete thee naar binnen, zij gniffelt: ‘ik heb besloten dat ik meehelp met die kerstboom. Wat zeg ik, ik lijk wel gek!’

HOOFDSTUK 2 HET VALSE PASJE.

Nienke vertelt: 'ik ga morgen-middag naar het stadhuis Klaartje. Dan is het zondag. Dan is er niemand. Dan kan ik op mijn gemak de boom versieren.'
'Kun jij dan wel naar binnen?' vraagt Klaartje.
'Er zijn beveiligers, die laten ons wel binnen. Kijk Klaartje, hier is het pasje dat ik moet tonen.'

Nienke laat haar het pasje met foto zien.
'Maar ik heb toch geen pasje Nienke?
Ik wil niet buiten blijven wachten, daar begin ik niet aan. Geef hier die pas dan zal ik er een tweede bij toveren.'

Klaartje grist Nienkes pasje uit haar handen en gooit er tover-poeder overheen. Zij mompelt de tover-woorden:

"Snibbel, snabbel diedeldee
Het is niet één, het zijn er twee"

Als de zondag-middag is aan-gebroken doen de heksen hun mantels aan. Klaartje moppert dat Nienke er als een dame uitziet en beslist niet meer op een heks lijkt. Nienke hoort haar niet, zij pakt een grote tas die tot de nok gevuld is met linten en glanzende kerstboom-ballen.

'Zo, we zijn klaar om te gaan, we gaan met de auto Klaartje,' zegt zij trots: 'ik heb mijn rijbewijs gehaald. Ik heb een tweede-hands autootje gekocht. Hij staat voor het erf langs de weg.'

Klaartje schreeuwt: **'wat is dat nou weer!**

Heksen hebben geen auto's! Nee dan vroeger, toen kon jij wel op de bezem hè? Heb je teveel geld?'

'Jij reist toch ook niet op de bezem Klaartje?'

‘Nee omdat ik oud en stijf ben.’ moppert Klaartje.
Nienke schaterd: ‘ha, ha, zie jij ons al vliegen?’
Dan komt er een Boeing (zeg boo ing) voorbij en de piloot
denkt dan dat hij gek is geworden.
Of nog erger, dan waarschuwt hij onze regering die dan
gevechts-vliegtuigen op ons afstuurt, ha, ha!
Kom stap in mijn auto malle zus! Ha, ha! Bezem!’

In nog geen tien minuten zijn zij bij het stadhuis.
De deur gaat open als Nienke aanbelt.

‘Goede-middag dames,’ zegt de beveiligder: ‘wat kan ik
voor jullie doen?’

‘Ik heb een pasje,’ snaterd Nienke: ‘ik ga de kerstboom
versieren.’

De beveiligder kijkt naar Klaartje.

‘Mag ik uw pasje ook zien mevrouw?’

‘**Hier!**’ bitst Klaartje, zij geeft haar pasje.

‘Mevrouw mag ik weten hoe u aan dit pasje komt?’

Peter kom eens kijken?’

Er komt een tweede beveiligder naar de balie.

Peter heb jij wel eens zoiets gezien?’

‘Dat pasje is nagemaakt dat kun je zo zien,’ zegt hij: ‘het is
een valse. Dat andere pasje is echt.’

Klaartje doet net of zij dom is, zij liegt: ‘niks hoor dit zijn de
nieuwste pasjes.

‘Daar weet ik niets van, weet jij daar iets van Peter?’

‘We zoeken het wel uit Harrie.

Gaan jullie die kerstboom maar versieren die staat hier toch
in de hal. Wij houden jullie wel in het oog.’

‘Pft,’ sist Klaartje kwaad.

Ondertussen pakt Nienke haar tas uit.

Zij legt de kerst- versieringen rond de kerstboom en begint te versieren.

Klaartje ergert zich, zij moppert: ‘waarom moeten er van die

afschuwelijke gekleurde ballen in die boom? Dat vind ik maar niks! Had er zwarte of bruine ballen ingehangen. Zonder ballen is die boom ook mooi. Wat een flauwekul allemaal!

‘Nee Klaartje, ik hou van kleur.’

Klaartje bitst: ‘**dat is toch geen heksen-werk?**

Jij hoort tover-strooisel te maken in plaats van deze onzin! Duurt het nog lang?

Hoelang ben jij hier nog bezig?’

‘Ik ben net begonnen. Als jij meehelpt zijn wij zo klaar.’

‘Wat denk je van jouw tover-kracht?’ vraagt Klaartje.

‘Misschien verdwijnen ze dan met Kerst,’ meent Nienke: ‘dat kan zomaar gebeuren. “Floep” dan is alles weg en is de kerstboom weer kaal en saai.

Ik denk dat iedereen teleur-gesteld zal zijn.’

Peter de beveiligder roept: ‘**mevrouw? Mevrouw met die zwarte jurk? Kunt u even hier komen?’**

Klaartje schreeuwt: ‘**jurk? Dat is mijn mantel sufferd! Mijn jurk is blauw!**

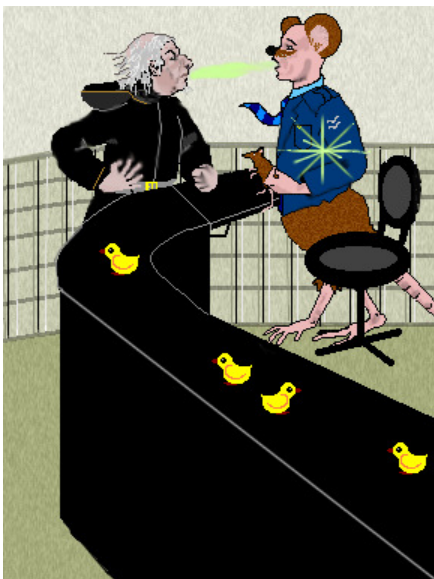
‘**Mevrouw? U heeft geen goed pasje. Hiermee mag u niet binnen!**’

‘Wat! Je denkt toch niet dat ik naar buiten ga? Buiten regent het.’ schreeuwt Klaartje.

Ze pakt een handje toverpoeder, stopt het in haar mond en blaast het over Peter uit.

**“Ik hoop dat jij het vat.
Jij verandert een een bruine rat!”**

Het toverstrooisel kleurt groen en vrijwel meteen loopt er een bruine rat over de balie.

Harrie schrikt, hij weet niet wat hij moet doen.

Hij probeert de alarm-knop in te drukken die in verbinding staat met het politie-bureau.

[\(zeg poolietsie buuroo\)](#)

Daarom strooit Klaartje toverpoeder over de balie.

In plaats van een computer en een telefoon staan er nu bad-eendjes bovenop.

De alarmknop smelt alsof die van ijs is.

‘Maar..., wat is dit!’ schreeuwt Harrie. **‘Droom ik nou of is dit echt! Bent u nou helemaal gek geworden dat kan zomaar niet. Ik heb achter nog een computer!**

U hoort achter de tralies! U bent een boef! Politie help!’

Klaartje neemt weer een hap toverpoeder en blaast dat in het gezicht van Harrie. Ook hij verandert in een rat.

Eerst groot en daarna klein.

Nienke kijkt verschrikt op als Klaartje als een razende tekeer gaat.

Haar zus schreeuwt en slaat met haar vuisten op de balie. De ratten schieten haastig weg.

‘Goed zo,’ schreeuwt Klaartje hen na: **‘ren maar weg. Het is jullie eigen schuld. Als jullie geen zaak van dat pasje hadden gemaakt waren jullie nu nog beveiligers. Ga de regenput maar beschermen!’**

Met grote stappen loopt zij naar de kerstboom.

‘Nienke, ik wil hier onmiddellijk weg!’

‘Ik ga nog niet want de boom is nog niet klaar.

Ga ergens zitten, misschien staat hier ergens een stoel.’

‘Ik wil niet zitten!’

‘Help mee, dan is de kerstboom zo klaar.’

Klaartje vraagt verbaasd: ‘waarom zeg jij niets over die beveiligers Nienke? Meestal ben jij kwaad als ik mensen betover.’

Nienke zwijgt en haalt haar schouders op.

Daarom helpt Klaartje mee de kerstboom te versieren.

‘Vind jij deze boom ook erg mooi?’ verzucht Nienke.

Klaartje schreeuwt nors: **‘ja erg mooi maar nu gaan we naar huis!’**

Dan kijkt Nienke nog één keer naar de kerstboom.

‘Wat is die prachtig hè? Er branden wel honderd lampjes in. Dat maakt de boom zo mooi.’

‘Erg prachtig hoor Nienke, we gaan nu hè?’

Ondertussen verzint Nienke een smoes om de toverkracht ongedaan te maken. De ratten moeten immers weer mensen worden?

‘Ga jij vast naar de auto Klaartje, ik moet nodig naar de wc.’

Terwijl haar zus buiten wacht strooit Nienke toverpoeder over de ratten.

Maar och! Klaartjes toverspreuk is te krachtig! Dit maal kan Nienke de spreuk niet ongedaan maken.

HOOFDSTUK 3 KLAARTJE TOVERT KERSTMIS WEG.

Klaartje is blij dat zij eindelijk teruggaan.
Zij heeft ineens weer een goede bui.

Nienke denkt: 'o grutten hoe moet ik die toverspreuk ongedaan maken? En hoe vertel ik mijn zus dat ik ook wel een mooie kerstboom wil hebben?'

Plots zegt zij: 'ik weet een stand-plaats waar zij kerstbomen verkopen. Ik koop een kerstboom. Ik rij even een ommetje.

Klaartje kijkt meteen weer kwaad, zij reageert: **'ben je nou helemaal? Waarvoor heb je een kerstboom nodig.**

Jij viert toch geen Kerst hè?'

Maar zij zegt iets zachter: 'ach, ik begrijp het al.

Je koopt er één voor jouw buurvrouw.

O, o ik ben opeens zo moe!

Vind jij het erg als ik mijn ogen dicht doe, ik heb zo'n slaap.'

'Je doet maar.' zegt Nienke. Een tel later slaapt Klaartje.
Als zij haar ogen weer open doet ligt er een kerstboom achterin de auto.

'Hoelang heb ik geslapen?' geeuwt zij.

'Een half uurtje.'

Dan ziet zij de kerstboom, zij bitst: **‘je brengt die zeker eerst naar jouw buurvrouw!’**

‘Ik ga helemaal niet naar mijn buurvrouw!

Die kerstboom is voor mij!

Ik wil een kerstboom in mijn huis dat staat gezellig!’

Klaartje schreeuwt kwaad: **‘ben jij nou helemaal betovert?’**

Niks daarvan, heksen vieren geen Kerst!

Of ben jij soms geen heks meer!

Wij hebben onze eigen feestjes zonder een malle kerstboom!’

‘Wat moet ik dan met mijn kerstboom? Moet ik hem soms weg-gooien? Ik heb hem pas gekocht!’ jammert Nienke.

‘Breng hem naar een school.’ oppert Klaartje.

Nienke moppert nog een beetje maar brengt gehoorzaam haar kerstboom naar een school.

Klaartje kijkt tevreden toe.

Als de heksen thuis zijn zeurt Nienke dat zij toch Kerstfeest wil vieren.

Haar zus wordt erg kwaad, kwader dan anders.

Zij staat schreeuwend op: **‘nu is het afgelopen!’**

Niemand viert hier Kerstfeest meer!’

Zij schreeuwt in haar kwaadheid een verschrikkelijke toverspreuk:

“Vliegenbloed, webben en toverkruid.

Doornen en slangenhuid.

Bij storm en onweer,

Van nu af aan bestaat de Kerst niet meer!”

Het onweert ineens.

Felle bliksem-flitsen weerkaatsen tegen het wolkendek.

Op dat moment verdwijnen alle kerstbomen met versiering en al. Ook die in het stadhuis.

Daarmee verdwijnt ook het kerst-gevoel bij een heleboel mensen. Niemand weet meer wat Kerstfeest is.

‘Ha, ha!’ grinnikt Klaartje. ‘Het is uit met de Kerst!’

Nienke huilt dikke tranen, zij snikt: ‘ik, ik mag dan wel een heks zijn maar jij bent een echte.’

Jij bent een echte gemene toverkol!
Hoe kun je zo vreselijk naar doen!’

‘Ha, ha,’ schatert Klaartje: ‘dat is juist een compliment! Ik ben een **echte** boosaardige heks zoals zij **horen** te zijn, ha, ha!
Jij bent een heks van niks. Dat **jij** nou zo zwak bent!’

HOOFDSTUK 4 BERNARD IS BOOS.

Twee dagen later wordt er aangebeld.

Nienke heeft harde muziek aan.

Zij is in de keuken, zij bakt een grote appeltaart.

Zij hoort de bel niet.

Dan wordt er keihard op de deur gebonsd.

‘Nienke doe open! Ik ben het, Bernard!’

Nienke hoort nu wel het gebonk op de deur.

Zij rent ernaartoe. **‘Ik kom al! Ik kom al!’** roept zij.

Als zij de deur opent, zegt zij vrolijk: ‘Bernard jongen, hoe is het? Ga naar de kamer, tante Klaartje zit daar ook.

Ik zet een pot thee voor je.’

Bernard loopt de kamer in.

Klaartje opent meteen haar ogen.

Zij roept verrukt: ‘ach Bernard, fijne knul, wat gezellig dat jij langskomt!’

‘Dag tante Klaartje. Ik ben gekomen omdat er iets vreemds aan de hand is. Iets heel ergs.’

‘Wat dan?’ schrikt Klaartje.

‘Kerstmis is weg met alles wat daarbij hoort.’

‘Hoezo?’ vraagt Klaartje, zij doet net of zij van niets weet.

‘Zeg mij eens jongen, hoe komt het dat jij **weet** dat er geen Kerstfeest meer bestaat?’

‘Ik weet zeker dat er een kerstboom in onze kamer stond.

Er stonden zelfs versierde bomen in onze klassen.

Onder onze boom lagen zelfs pakjes.

Die hebben wij daar zelf neergelegd, maar nu is alles weg.

Het ging in een tel, in een flits. Toverkracht dus.

Ik mag dan wel kunnen toveren maar ik heb dat niet gedaan.’

‘Zo, zo,’ mompelt Klaartje, zij strijkt over haar harige kin.
Bernard gaat verder: ‘mijn ouders weten niet meer dat er een boom stond. Zij zeiden dat er buiten al genoeg bomen staan. Zij willen geen boom binnen hebben. Zelfs de pakjes missen zij niet.
Op school wordt niet meer gesproken over het Kerstfeest en mijn vrienden weten niet eens meer wat Kerstfeest is. Zij vinden mij gek en lachen mij uit. Ik dacht dat Nienke er iets mee te maken had. Misschien wil zij niets met Kerst te maken hebben. Weet u soms of zij Kerstmis heeft weg-getoverd?’

Nienke staat in de deur-opening.
Van schrik laat zij de theepot vallen.
De hete thee plenst over het tapijt.
‘Ik, ik was het niet hoor k, knul,’ stottert Nienke: ‘het was mijn zus.’
‘**O, u was het dus!**’ schreeuwt Bernard opgewonden.
Hij kijkt erg kwaad naar tante Klaartje.

Klaartje staat op. ‘**Wel alle giftige slangen! Ben jij nou helemaal? Brutaal biggetje!**’
Dan laat zij zich weer in de stoel zakken.
Zij zegt ineens een stuk zachter omdat zij Bernard lief vindt: ‘hoe komt het dat jij wel de Kerst herinnert?
Ben jij dan een echte heks geworden Bernard?
Och knul wat ben ik trots op je!’ gniffelt zij.

‘Maar tante Klaartje begrijpt u het dan niet?
Begrijpt u niet hoe belangrijk de Kerst voor iedereen is?
Veel mensen vieren de geboorte van het Kerstkind.
Nu de Kerst weg is, is ook hun geloof in het Kerstkind verdwenen.’

Hij jammert: 'er lagen trouwens leuke pakjes onder de kerstboom. Ik had er ook pakjes onder gelegd. Een kerstbeker met snoep voor mijn moeder en een kerstdas voor mijn vader. Ik had het van mijn eigen spaargeld gekocht.'

'Pakjes en kerst-kinderen zijn onbelangrijk. Ik vind kinderen helemaal niet leuk! Het zijn zeurtjes! Alleen jij Bernard, jou vind ik wel leuk. Ik ben zo trots dat jij een heks bent jongen.'

'Ik ben er niet trots op. Eerst vond ik het helemaal te gek maar het wordt steeds erger. Het stopt niet meer. Ik kan van alles tevoorschijn toveren ook als ik dat niet wil! Er verschijnen de gekste dingen en vaak zonder toverspreuk. Ik hoef er alleen maar aan te denken. Laat het stoppen tante Klaartje!'

'Maar knul, daar kan **ik** niks aan doen!
Jij bent er **zelf** aan begonnen. Ik kan jouw toverkunsten niet stoppen. Eigen schuld dikke bult. Jij bent **zelf** gaan toveren en blijkbaar vond jij dat geweldig.

Jij wilde zeker patserig doen tegenover jouw vriendjes.'

'Als u mijn toverkracht niet kunt laten verdwijnen, kunt u dan de Kerst weer terug-toveren?'

'Tja, dat is eigenlijk mijn bedoeling niet, nee het spijt mij knul.'

Dan ziet Klaartje het verdrietige gezicht van Bernard. Als hij een excuus voor zijn brutale gedrag aanbiedt krijgt zij medelijden.

'Goed Bernard, ik maak de toverkracht ongedaan. Weet wel dat ik het niet van harte doe. Ik heb een hekel aan de Kerst met al die kerstbomen en die vredige mensen. Heksenfeest ligt mij meer. Bernard kijkt hoopvol.

HOOFDSTUK 5 TOCH NOG KERSTFEEST.

Klaartje kijkt de kamer rond.

‘Ik vind het veel te donker hier! Let op Bernard, ik zal je een kunstje laten zien. Daarna maak ik alle toverkracht ongedaan maar dat kan niet hier jongen.

Daarvoor moet ik naar het stadhuis.

Ach ja, daar zullen wel andere beveiligers zitten.

Het probleem is dat ik geen pasje heb.

Ik weet misschien wel een goede smoes of een toverspreuk.’

‘Je hebt geen pasje nodig!’ roept Nienke vanuit de keuken.

‘Hoezo niet?’ vraagt Klaartje.

‘Het is een door-de-weekse dag. Je kunt er nu zonder in.

Weet je dat zeker? Nou dat is dan fijn geregeld.

Kijk Bernard, je neemt wat toverpoeder in je mond en spuugt het de kamer door. Let op, het gaat zo.’

Klaartje neemt een grote hap toverpoeder dat meteen roze kleurt.

‘Pft,’ zij blaast het tegen alle hoeken van het plafond.

Meteen krijgt de kamer zijn sprankelende kleuren terug.

‘Nou is mijn zus weer blij.’ grinnikt zij.

Zij loopt naar de gang en pakt haar mantel.

‘Pak ook je jas Nienke, wij gaan naar het stadhuis! Jij moet rijden. Laat die taart maar zitten, we nemen vanavond een koekje bij de koffie.

Bernard mag voorin, ik ga wel achterin jouw auto.’

Een kwartiertje later parkeert Nienke de auto voor het stadhuis. Moeizaam klautert Klaartje uit de auto.

‘Nienke wacht even, ik moet even naar de regenput!’
Klaartje klingelt met haar stok door de putopening en
mompelt een korte toverspreuk.
Onmiddellijk rennen twee ratten de put uit.
Terwijl zij toverpoeder over de rennende beestjes gooit
zegt zij:

**“Hier pak aan
dat maakt de toverkracht ongedaan.
Hallo Harrie en Peter!
Ga naar binnen en voel jullie beter.
De andere beveiligers zijn binnen
Het is aan jullie om je taak te beginnen.
Jullie gaan gapen
en denken dat je hebt geslapen.
daarom zullen jullie straks niet meer weten
wat ratten zoal eten.
Jullie herkennen ons niet meer,
daarom versieren wij de kerstboom weer.”**

‘Kijk Bernard zij weten niet meer dat zij zondag aan het
werk waren. Hun baas weet het ook niet. Niemand weet het.
Dat moet wel want ik weet niet hoe ik het anders moet
oplossen. Nienke, wij kunnen nu naar binnen.

Haal die kerstboom achter uit jouw auto.’

‘Kerstboom? Ik heb geen kerstboom achterin mijn auto.’

‘Kijk maar eens goed.’

Nienke kijkt verbaasd als zij de kerstboom ziet.

‘Dat is niet dezelfde Klaartje, dat is een ander! Deze is
nog niet opgetuigd.’

Klaartje zegt: ‘iedereen heeft zijn kerstboom terug, echter
zonder vrolijke versiering. Dat doen ze allemaal opnieuw.
Zij zullen het zelf moeten doen. Ik denk wel dat alles klaar is
voordat de Kerst begint. Ach ik ben toch niet zo onaardig.’

Bernard is verbaasd als hij de ratten in mensen ziet veranderen en dat zij luid geeuwend het stadhuis inlopen.

‘Klaartje heeft echt veel toverkracht.’ denkt hij. ‘Zij mag dan

wel een boze heks zijn maar voor mij is zij gelukkig aardig.’

Hij kijkt achterom en ziet de heksen onhandig met de kerstboom slepen. Daarom helpt hij de kerstboom naar het stadhuis te dragen.

Binnen enkele minuten hangt de kerstboom door wat toverkracht

vol kerst-versieringen. Nienke lacht tevreden.

‘Die hond mag hier niet binnen!’ roept Peter.

‘Pas maar op!’ roept Klaartje: ‘dadelijk verander ik jou in een rat!’ Zij meent het.

De beveiliging lacht: ‘hi, hi, hi daar heb ik toevallig over gedroomd. Hoe dan ook, hier mogen geen dieren binnen.’

‘We zijn al klaar meneer,’ glimlacht Nienke: ‘kom zus, wij gaan Bernard thuis brengen. Hij zal de Kerst wel thuis willen vieren. Wij gaan het ook vieren Klaartje!’

Klaartje reageert kwaad: **‘niks daarvan, breng mij ook maar thuis!’**

EINDE.